

Política | Actualitzat el 03/11/2018 a les 20:00

Forcadell recepta a l'independentisme «obra de Govern» i camins transitables

Des de la presó de Mas d'Enric, l'expresidenta del Parlament sosté que cal teixir aliances en un "front democràtic" que aplegui els comuns i fins i tot el PSC

Pancarta de suport a Carme Forcadell | Adrià Costa

Des del Centre Penitenciari Mas d'Enric, Carme Forcadell fa balanç dels fets d'octubre i de la difícil situació política de l'independentisme. Després d'uns escrits d'acusació que no han estat acompanyats del "gest"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/166023/aixi/justifica/fiscalia/rebellio/amb/violencia/dels/liders/p/roc>) que Junts per Catalunya i ERC demanaven, l'expresidenta del Parlament explica a **NacióDigital** quina ha de ser, segons la seva opinió, la recepta que s'ha d'aplicar l'executiu de Quim Torra: fer "obra de Govern" transmetent "fortalesa" i no provisionalitat, i apostar per accions que "realment es puguin fer". Cal sobreposar-se, assegura, al simbolisme que propicia un moment carregat d'emotivitat.

Forcadell va rebre amb tristesa la pèrdua de la majoria independentista al Parlament (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164578/divorci/entre/jxcat/erc/incapacita/majoria/independentista>). "Em va saber molt de greu. No veig bé la situació entre Junts per Catalunya i ERC", admet. Diagnostica que el principal problema és que cada vegada hi ha "més fragmentació" per la repressió i els interessos d'uns i altres. "No sé si l'independentisme està sumant, però sí que és evident que es fragmenta i que cada vegada s'ha de negociar a més bandes", explica amb

preocupació Forcadell, que al març va deixar l'escó que havia guanyat per ERC. Recomana diàleg en tres dimensions per avançar nacional i socialment: internament a Catalunya, però també amb el govern espanyol i a nivell internacional.

Pel que fa al primer, sosté que cal teixir un "front democràtic" que aplegui les formacions que consideren que la solució al conflicte català passa per "decidir el futur de Catalunya votant". Precisa que això no es circumscriu només als partidaris d'un referèndum sobre l'autodeterminació i diu explícitament que, si es pot, s'ha "d'obrir el prisma a comuns i PSC". Es tracta de sumar el "republicanisme" que defensa "valors universals com la democràcia, la justícia i la llibertat" i que té clar que a Catalunya no s'ha produït cap delictes de rebel·lió, el contrari del que pensa la Fiscalia General de l'Estat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165204/fiscalia/mant/rebellio/reclama/fins/25/anys/preso/junqueras>) .

Recomana diàleg en tres dimensions per avançar: internament a Catalunya, però també amb el govern espanyol i a nivell internacional

Situa com a prioritari també que es "restableixi el diàleg i la confiança entre presidents" més enllà dels contactes que mantenen ja consellers i ministres. Abans de saber que la Fiscalia demanaria per a ella 17 anys per un delictes de rebel·lió

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165204/fiscalia/mant/rebellio/reclama/fins/25/anys/preso/junqueras>) , valorava que el govern de Pedro Sánchez ha donat símptomes d'alguns canvis que ara es jutja, però, insuficient.

"Ell mateix ha posat en dubte el delictes de rebel·lió", recorda sobre les paraules del president espanyol la setmana passada al Congrés. També detecta, assegura, un canvi en mitjans de comunicació d'àmbit estatal com TVE, La Sexta o *El País*.

Ressò internacional

La tercera dimensió del diàleg la circumscriu, sobretot, al ressò internacional del judici: "Som presos polítics en ple segle XXI. Això és molt difícil d'assumir a Europa". Forcadell, que afirma que té ganes d'afrontar el judici per explicar que no ha comès "cap delictes" i que en un Parlament s'hi ha de poder "parlar de tot", considera que aquells que es neguen a reconèixer que són presos polítics ho fan buscant la "humiliació" de l'independentisme. "Som aquí per les nostres idees, que hem defensat pacíficament", subratlla. La defensa serà política, però també jurídica per les deficiències procedimentals de la instrucció.

Recorda que l'ANC va néixer sense "fidelitats" als partits i que si ara "ha canviat" és perquè el secretariat ho ha decidit

La mobilització del sobiranisme civil, insisteix, ha de ser serena. "Res d'indignació. Si n'hi ha, cal transformar-la en energia, però amb tranquil·litat. Si no actuem pacífics ho utilitzaran en contra

nostra". Ho diu especialment en referència a les tensions viscudes en manifestacions dels Comitès de Defensa de la República (CDR). Com a expresidenta de l'ANC, recorda com en la seva gènesi l'entitat es va concebre com a motor de mobilització evitant "fidelitats" als partits. Admet que ara el paper de l'Assemblea "ha canviat" perquè el seu secretariat així ho ha decidit.

L'expresidenta del Parlament demana també tant al Govern com a les entitats que no s'avancin ni especulin encara sobre quina ha de ser la resposta un cop hi hagi la sentència del judici. "En vuit mesos poden passar moltes coses i ara no es pot valorar què convindrà més quan arribi el moment", assegura.

Balanç de la tardor passada

Amb aquest principi de prudència parla també sobre els fets d'octubre de l'any passat. Especialment, sobre les decisions que es van prendre més enllà de l'1-O i del 3-O. "S'han d'admetre dos errors: vam pensar que el govern espanyol no seria capaç de respondre amb violència policial i vam pensar també que Europa no ho permetria i es mouria. Això va trastocar molt les coses perquè van fallar els paràmetres en els quals confiàvem", argumenta.

Admet haver-se sentit "desemparada" a finals d'octubre de l'any passat. De Puigdemont ha rebut dues cartes "de suport". La primera la va respondre; la segona, no

Forcadell insisteix que caldrà "perspectiva històrica" per fer una bona radiografia de tot el que va passar, lliure d'emocions i subjectivitat. "La realitat és un mirall trencat en mil bocins", sosté. Per això en aquests moments està evitant escriure un diari sobre què pensa. En el seu cas, però, admet haver-se sentit "desemparada" perquè els dies previs i posteriors a la declaració d'independència va ser "l'última moltes vegades" en assabentar-se de les decisions preses.

Sí que s'escriu cartes i intercanvia missatges amb els presos polítics. Més complex és mantenir una comunicació fluïda amb els exiliats. De Carles Puigdemont va rebre dues cartes. "Donant suport, bàsicament", explica. La darrera no la va respondre.